

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCII. ad annum CCCCXXX.

Parisiis, 1644

Epistola I. Bonifacii Papae I. Ad Honorivm Avgvstvm. Supplicatio papae Bonifacii, vt constituatur a principe, quatenus in vrbe Roma nunquam per ambitum ordinetur antistes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14918

minus duobus mensibus, & tribus diebus. Idem S. Prosper & Marcellinus in chronico testari videntur, dum ad consulatum Mariniani & Asclepiodoti, ingressum successoris referunt. Baronius anno 423. num. 8.

EPISTOLA I.
BONIFACII PAPÆ I.
AD HONORIVM AVGVSTVM.

Supplicatio papæ Bonifacii, vt constituatur a principe,
quatenus in vrbe Roma nunquam per ambitum
ordinetur antistes.

Bonifacius episcopus Honorio Augusto.

Dicit. 97.
Ecclesiæ
meæ, cui.

ECCLÆSIAE meæ, cui Deus noster meum sacerdotium,
Evobis res humanas regentibus, deputauit, cura con-
stringit, ne causis eius, quamvis adhuc corporis incom-
moditate detinear, propter conuentus, qui a sacerdoti-
bus vniuersis, & clericis, & Christianæ plebis perturba-
toribus agitantur, apud aures Christianissimi principis
desim. Si quidem fecus quam oporteat eueniat, non
vos id facere, qui cuncta aqua moderatione componi-
tis, sed nos per nostram tacentes desidiam videbimus,
quod ciuitatis quietem, & ecclesiæ pacem peruertere va-
leat, admisisse. Cum enim humanis rebus diuinæ cultor
religionis, Domino fauente, præsideas: nostra culpa erit,
si non id sub vestra gloria (quam certum est diuinis sem-
per rebus animo promptiore fauisse) firmo & stabili iu-
re custodiatur, quod per tot annorum seriem & sub illis
etiam principibus obtinuit, quos nulla nostræ religionis
cura constrinxit, id est * vt fidens vtar licitis, & sub vestræ
imperio clementiæ, minime quæ sunt illicita formiden-
tur. Ipsa enim ecclesia deuotionem tuam, Christianissime
imperator, * meo quidem sermone, sed suo venerabili
appellat * affectu, quam Christus Deus noster, vestri
fidus rector gubernator imperii, vni desponsatam sibi &
intaetam virginem seruat, ne in eam aliquos patiamini
infidianum procellarum fluctus illidi, & quietam fa-
ciem tempestatis insolite tumore turbari, gloriosissi-
me & tranquillissime imperator Auguste. Ipsa ergo (quæ
vni

* nostra vni despontata, * vestra tamen mater est) ecclesia, hac pietatem vestram legatione, quam suis sacerdotibus commisit, appellat, præterita præsentiaque repetit. Vobis, inquit, religiose imperantibus, creuit meus, qui modo tuus est, populus, tam fidus Deo, quam tibi, qui es princeps Christianus. Ecce enim inter ipsa mysteria, inter preces suas, quas pro vestri felicitate dependit imperii, teste (apud quem & de cuius sede agitur) S. Petro, solicitis pro religionis obseruantia vocibus clamat: cum sollicita petitione miscetur oratio, ne nos in varias res semel euulta distrahat a Dei cultu solito, tentatore solicitante, discordias. Angeretur pluribus, princeps Christianissime, mater ecclesia, nisi apud te suarum esset secura causarum: & nisi in oppressionibus idolorum, in hæreticorum correctionibus, fide tua, diuina cultu pariter cum imperio semper florente vicisset. Habet refugium, pium tuæ mansuetudinis animum, cum suæ religionis venerazione coniunctum, cum quidquid * huic proficiat, vos agatis, & conferatis fratribus & consacerdotibus meis, probatissimis viris, a me & ab omnibus, qui ecclesiam faciunt istiusmodi, legatis; quibus precamur, sacræ causam religionis prosequenteribus, in vrbe vestra mansuetudinis, hoc animo, quo postulatis annuitis, in perpetuum statui vniuersalibus ecclesiæ consulatis. Datum Kalendis Iuliis.

N O T A.

[Epistola.] Cum Bonifacius in vrbe regressus, ecclesiam schismate concordiam consolidare, ciuesq; in mutuam concordiam restituere ac firmare non destitisset, & paulo post in morbum, vnde non nihil periculi obitus imminebat, incidisset, Eulalius cum suis, apud Antium non longe ab vrbe in ecclesia S. Hermetis exulans, obitum illius, longa ætate ac mala valetudine fracti, expectabat. Verum diuina gratia aliquantulum conualescens, cum hoc aliisve experimentis didicisset, Romanae ecclesiæ concordiam diuulsam esse, eam quibus posset adminiculis fulcire curauit: & consilens in futurum, ne post suum obitum eadem ecclesia grauiore scissura distraheretur, ad imperatorem Honorium hac de re sollicitus præcedentem epistolam scripsit.

Eulalius
schismati-
cus Bonifa-
cius mortem
expectat.